

efter ændringen ved lov af 31. marts 1973, idet arbejdsmiljørådet dog efter forslaget bliver friere stillet, når de 3 medlemmer ikke længere skal vælges af dets midte. Udtrykket „funktionærer“ svarer til formuleringen, for så vidt angår arbejdsmiljørådet.

Ad stk. 8. Nydannelse, der delvis svarer til lov om arbejdsmarkedets tillægspension af 7. marts 1964, § 23, stk. 4.

Ad stk. 9. Nydannelse, se også § 61, stk. 1, nr. 3, for så vidt angår arbejdsmiljørådet.

Til kapitel 13.

Bestemmelserne om arbejdstilsynet findes i almindelig lov kap. 10, hvortil handels- og kontorloven og landbrugsloven henviser.

Bestemmelserne er omredigerede, dels for at få mere kortfattede og overskuelige regler, dels for at give mulighed for de ændringer i arbejdstilsynets opbygning og virkemåde, som er nødvendiggjort af den almindelige udvikling af arbejdet med sikkerhed og sundhed og de ændringer, der er nødvendige konsekvenser af den nye lov i øvrigt.

Lovens karakter af bemyndigelseslov og udvidelsen af lovens område såvel med hensyn til de grupper af beskæftigede, der omfattes af bestemmelser, som med hensyn til de emner, der skal behandles som arbejdsmiljøproblemer, bevirker, at der i den centrale administration bliver øget arbejde med regeldannelser og brug for medarbejdere med varierede uddannelser. Det skyldes bl. a. den større opmærksomhed omkring de sundhedsmæssige forhold i vid forstand.

De samme forhold gør sig gældende i det lokale tilsynsarbejde ved siden af den igangværende stærke udvikling i erhvervslivet og dermed i virksomhedernes antal og komplicerede karakter. Hertil kommer den ændring af tilsynsarbejdet i retning af øget vejledningsvirksomhed, der følger af udbygningen af det interne sikkerhedsarbejde i virksomhederne og den forskydning af vægten fra efterfølgende kontrol til forudgående vurdering på planlægnings- og produktionsstadierne, som der lægges op til som et gennemgående træk i kap. 4-8.

Alle disse forhold — hvis konsekvenser først i fuld udstrækning kan drages, efterhånden som lovens bemyndigelsesbestemmelser udmøntes i administrative forskrifter — skaber behov for strukturelle ændringer og forøgelse af personale, laboratorier og andre hjælpemidler.

Overvejelser om de økonomiske og administrative konsekvenser er indledt i et samarbejde mellem arbejdsministeriet, budgetdepartementet og administrationsdepartementet og med bistand af et privat konsulentfirma i virksomhedsorganisation.

Overvejelserne har ikke kunnet afsluttes inden fremsættelsen af lovforslaget, men det påregnes, at der vil kunne foreligge en rapport, inden folketingets arbejdsmarkedsudvalg skriver betænkning over lovforslaget.

På denne baggrund er lovforslaget begrænset til at angive nogle hovedopgaver for arbejdstilsynet og de væsentligste elementer i det administrative apparat. Opmærksomheden henledes navnlig på forslaget om, at arbejdstilsynet skal indbefatte et arbejdsmedicinsk institut.

Til § 69.

Bestemmelsen erstatter almindelig lov § 47, stk. 4 og 5. Efter den foreslåede formulering kan arbejdsministeren træffe bestemmelse om arbejdstilsynets organisation og virksomhed også i andre former end ved et reglement. Tilsvarende gælder spørgsmålet om afgivelse af beretning om tilsynets virksomhed og regulering af forhold, som er udførligt behandlet i almindelig lov § 48, § 50, § 51 og § 53. Stillingen som øverste administrative myndighed indebærer endvidere, at ministeren kan tage stilling til spørgsmål om den måde, arbejdstilsynet løser sine opgaver på. Spørgsmålet kan rejses overfor ministeren i form af klage over sagsbehandlingen m. v., jfr. kap. 14, men kan også tages op af arbejdsministeren selv.

Til § 70.

Ad stk. 1. Bestemmelsen erstatter almindelig lov § 47, stk. 1, § 49, stk. 1, 1. pkt., § 51 og § 52. Den angiver således de hovedelementer, der tilsammen udgør arbejdstilsynet som en administrativ enhed. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt i loven at fastlægge den indbyrdes fordeling af opgaver og kompetence mellem disse hovedelementer. Denne fordeling bør bero på administrative overvejelser og beslutninger, som kan ændres efter skiftende behov. Af tilsvarende grunde angiver forslaget ikke noget om personalets sammensætning eller faglige kvalifikationer.

Arbejdslægerne er ikke som i almindelig lov § 48, stk. 3, § 51 og § 52 fremhævet som et særskilt tilsynspersonale direkte knyttet til direktoratet. Det skyldes, at den lægelige bistand for arbejdstilsynet på lokalt plan forudsættes indarbejdet i tilsynskredsene på linie med anden sagkundskab. På centralt hold påregnes den nuværende overlægestilling i tilknytning til direktoratet for arbejdstilsynet udbygget til en medicinsk afdeling i direktoratet. Det skal være denne afdelings opgave at deltage sammen med teknisk og juridisk personale i udarbejdelse af regler og behandling af konkrete og principielle sager m.v.